

כולם בחכמה עשית לאחר שנתקן הי' שהוא חכמה הוא הוציא את כל הספירות

לְבַתָּר יו"ד אַפִּיק כְּלָא, ולאחר שנתקן היוד שהוא החכמה הוא הוציא את

כל הספירות שהיו כלולים בו (רמ"ק) **וְשִׁלְשַׁל כְּלָא בְּקִשׁוּרָא**

חָדָא, דָּא בְּדָא. והשתלשלו כולם ונקשרו ונתאחדו בקשר אחד זה בזה **וְהָא**

אוּקְמִיה בּוּצִינָא קְדִישָׁא, וכבר פירשו המאור הקדוש רשב"י **י' אַפִּיק**

הַהוּא נְהָר, שהחכמה הרמוזה באות יוד הוציא את הבינה שנקראת נהר (מק"מ)

דְּכַתִּיב בִּיהַ שְׁכַתוּב עַל הַבִּינָה (בראשית ב) **וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן**

לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. שפירוש הפסוק שנהר שזה הבינה יוצאת מעדן שהוא החכמה

להשקות את הגן שהם זו"ן (רמ"ק) (ד"א ל"ג בְּגוּוּנָא) **דָּא הו', רָזָא דְּבִינָה**, וזה

אות ה' הראשונה שהוא סוד הבינה **וְהָיָא אֵימָא עֲלָאָה**. והיא נקראת אמא

העליונה של עולם האצילות.

לאחר שניתקנו אבא ואמא אז אמא הוציאה את זו"ן

וְהָהוּא נְהָר, ואותו נהר שהוא אמא **אַפִּיק תִּרִין בְּנִין, כְּמָה**

דְּאִתְמַר. הוציאה שני בנים כמו שאמרנו שהם ז"א ונוק' **וּמְנָה**

אִתְזָנוּ. וממנה הם ניזונים ומקבלים את השפע שלהם **לְבַתָּר נְפִקִין תִּרִין**

בְּנִין, ולאחר שניתקנו אבא ואמא אז אמא הוציאה את זו"ן (מק"מ) **וּבְרֵתָא**

אִתְזָנַת מִבְּנִין, והבת שהיא המלכות ניזונת מהבן שהוא הז"א (רמ"ק) **דָּא ו'**,

הָא [צג] **בֵּן** ואותם הספירות של הו"ק שרמוזים באות ו' הם בבחינת בן שהם זכרים והם המשפיעים ולכן נכללו ביחד באות ו' משא"כ המלכות שהיא נקבה והיא מושפעת היא בנפרד באות ה' (רמ"ק) **הָאִי מֶלֶכָּא דְשְׁלָמָא כְּלָא דִּילִיָּהּ, רָזָא דַּת"ת.** וסוד הת"ת הוא מלך שהשלום כולו נמצא ומקושר בו ע"י היסוד שנקרא שלום (רמ"ק) **וּלְבַתֵּר אֲשֶׁתִּכַּח ה', דְּאַתְּזִנַּת מִן ו'.** ולאחר מכן נמצאת אות ה' אחרונה שהיא כנגד המלכות שניזונת מז"א שהוא אות ו' בשם הוי"ה **וְהָא אֹקְמִיָּהּ.** וכבר נתבאר ענין זה (ס"א לְבַתֵּר נִפְקִין תְּרִין בְּרָא וּבְרָתָא ו"ה הָאִי בְּרָא מֶלֶכָּא דְשְׁלָמָא כְּלָא דִּילִיָּהּ. וְהָאִי בְּרָתָא אֲתִזְנַת מִן ו' וְהָא אֹקְמוּהָ) **אֲשֶׁתִּכַּח,** ונמצא ד"י **עֲקָרָא וְשִׁרְשָׁא וְשְׁלִימוֹ דְכְּלָא.** שאות יוד הוא העיקר ושלמות כל הפרצופים **הָדָא הוּא דְכְּתִיב,** וזהו שכתוב (משלי כד) **בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת.** שע"י ספירת החכמה נבנה בית שהוא עולם האצילות (רמ"ק).

עשר שמות וספירות של ז"א נתקנו ויצאו מאות יוד

תְּנִן, למדנו **י' שְׁמוֹת אֲשֶׁתִּכְלְלוּ וְנִפְקוּ מִהָאִי יו"ד.** כי עשר שמות וספירות של ז"א נתקנו ויצאו מאות יוד שהם היו באבא ונתנם אח"כ לאמא (מק"מ) **י' דְּהִיא עֵשִׂירָאָה דְאַתְּזִין.** לפי שאות יוד היא אות העשירית באותיות של הא' ב' ולכן בה נכללו העשר שמות (מק"מ) **וְכִלְהוּ אָעִיל**

אור הרשב"י

[צג] הרמ"ק גורס הוא.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

לוֹזַן לְהֵהוּא נָהָר קְדִישָׁא, ואת כל העשר שמות אבא מכניס לאמא הנקראת
 נהר הקדוש כַּד אֶתְעַבְרָא. כאשר היא מתעברת ממנו וְעֶשְׂרָה שְׁמָהֵן
 כְּלָהוּ סְתִימִין בְּחָד. ואז כל העשר שמות והספירות סתומים כאחד ביחד בשם
 הוי"ה (רמ"ק) וְכְלָהוּ סְתִימִין בִּי. וכל העשר שמות סתומים בי' שהוא החכמה
 (רמ"ק) י' כְּלִיל לֹזַן. י' אֶפִּיק לֹזַן. ואות י' שהוא חכמה הוא כולל את י"ס
 ז"א בתוכו ולאחר מכן הוא מוציא אותם לאמא (רמ"ק) הוּא אָב לְכָלֵא. אָב
 לְאֵבָהֵן. והחכמה הוא אב לכל הספירות והוא אבא לספירות חג"ת שנקראים אבות
 (רמ"ק) •

מילוי האות יוד – וד ובהיפוך אותיות דו

מַיִיָּה נִפְקוּ (ס"א ובי' יתבין) (ביה עֶשֶׂר תִּבְיָן) ו"ד. ומאות י' יוצאים במילואו
 אותיות ו' ד' רְמֹז לְעֶשְׂרָה בְּחֶשְׁבוֹן. שבחשבון מילואו שזה אות
 ו' וד' נרמז בו שהוא עשר אֶתּוֹן יו"ד כְּלִיל לֹזַן ו"ד, ובאות יוד כלולות
 אותיות ו' וד' (ס"א יו"ד) שְׁלִימוֹ דְכָלֵא. שהם שלמות כל הספירות (רמ"ק) ו"ד:
 דְכַר וְנוֹקְבָא. אות ו' זה כנגד הזכר הו"א ואת ד' היא כנגד הנקבה המלכות והיו
 מחוברות ביחד זכר ונקבה (רמ"ק) דו קְרִינָן לֹזַן, ובהיפוך אותיות נקראות דו
 תִּרְיָן. שפירושו שתיים וְעַל דָּא אָדָם דו פְּרֻצוּפִין אֶתְבְּרִי, ולכן
 אדם הראשון בשני פרצופים נברא וְאִינוֹן פְּרֻצוּפִין דְכַר וְנוֹקְבָא הוּוּ,
 והם היו פרצופי זכר ונקבה בְּגוֹוְנָא דְלַעִילָא. כדוגמת מעלה שהיו זו"ן מחוברים
 אב"א ואח"כ ננסרו וכך גם היו אדם וחווה ו"ד מַעִילָא לְתַתָּא. הסדר אות ו'

הלימוד היומי

ואח"כ אות ד' נקרא מלמעלה למטה שכאשר הם נמצאים באבא הזכר על הנקבה ואות ו' על הד' (מק"מ) ד"ו **בַּתְּתָא לְעֵילָא**. והסדר של אות ד' ואח"כ אות ו' זה ממטה למעלה שבהיותם באמא הנקבה על הזכר שקודם אות ד' ואח"כ אות ו' (מק"מ) **וְכֻלָּא חַד מְלָה**. והכל ענין אחד אלא שזה באבא וזה באמא (מק"מ) **י"ג מְכִילָן תְּלִיין בֵּיהּ**, וי"ג מדות של רחמים תלויים באבא שהוא אות יוד כנגד ג' קוצים באות יוד ועשר באותיות המילוי שהם אות ו' ואות ד' שיוצא ביחד י"ג שהם י"ג תיקוני דיקנא דא"א משפיעים לאבא (מק"מ) **וְעַל דָּא יו"ד כְּלִיל ו"ד כְּמָה דְאַתְמָר**, ולכן אות יוד שהם ג' קוצים כוללת במילוי אותיותיה אותיות ו' וד' שהם ביחד י"ג כנגד י"ג מדות של רחמים כמו שביארנו (מק"מ) **וְהָא אוֹקְמוּהָ**. והרי נתבאר הענין.

עשר שמות ספירות שיוצאים מז"א כנגד עשר אותיות של שם מ"ה

וְתָא חַיִּי, י' שְׁמָהּן אֵינּוֹן, ובא וראה שיש עשר שמות וספירות של ז"א שיוצאים מהחכמה **לְקַבֵּל י' אֶתְוּוֹן**. והם כנגד עשר אותיות של שם מ"ה שבז"א שמקבלם מהחכמה והם בחינת הרוח של ז"א (מק"מ) **וּבְסִפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא** ובספרו של רב המנונא סבא כתוב **תְּמַנְיָא אֵינּוֹן**, ששמונה ספירות הם בז"א מהבינה ולמטה עד תשלום העשר ספירות **וְתַרְיֵן דְרַגְיֵן, לְקַבֵּל תְּרִין רְקִיעֵין**. ושתי מדרגות והספירות העליונות מהבינה, שהם כתר וחכמה הם כנגד שני הרקיעים שהם בין המאציל לשמונה הספירות הנאצלים ומרוב העלמותם אינם נספרים במנין (רמ"ק) **וּבְשֵׁתְנַיִן שְׁמָהּן, עֶשְׂרָה, וְתִשְׁעָה, וְתְמַנְיָא, וְשְׁבַעָה**. ושמות הספירות משתנים שאם נמנה אותם מהכתר הם

הלימוד היומי